

общността на професионалните интереси - медицината при Петрински и Мария, изкуството при Велизар и Глафира, като при последната брачна двойка се прибавя и вярата в превъзпитаващата сила на комунистическата етика по отношение на невинната грешница Глафира. Зад тази общност обаче стои и силата на икономическия комфорт. Лишена от брака си, Глафира остава без прехрана и без жилище, а Мария я очаква работа в Родопския минен басейн. Само Ана и частично Теодоси са пощадени от тези икономически неудобства, вероятно защото мотивът за болното сърце на Ана я оневинява в социалната ѝ функция на неработеща домакиня. Обществото като носител на моралната норма за съжителство предполага хората да живеят обединени в семейството. Но когато се оказва, че поради свян или поради стечение на обстоятелствата брачните двойки не са преминали през изпитанието на Ероса като физическо и душевно привличане и той засегне само две от двойките, това води до разпадането и на третата. Ако приемем Ероса като критерий, то тогава ще се окаже, че на сцената присъстват трима моногамни герои - Ана, Мария, Велизар, един бигамен герой - Теодоси, и двама многогамни герои - Петрински и Глафира, като последната е имала любовна връзка в миналото с Петрински, а в настоящето – със съпруга си Велизар и с Теодоси. Присъствието на тримата мъже едновременно на сцената, както и на някогашния или настоящ обект на техните любовни чувства сред тях, несъмнено засилва еротичното излъчване и поставя в двусмислено и неловко положение всички засегнати страни, което е нелеко предизвикателство за целомъдрения комунистически канон. Прелъстени и прелъстяващи са изложени на показ. За да се излезе от това неудобство, необремененият светски разговор се приплъзва към нежното морализаторство. На въпроса „кой е виновен?“ имплицитният отговор, който се съдържа в думите на Ана, постановява, че това не е конкретен човек, а старият свят, според чиито норми някога Петрински съблазнява Глафира, която пък на свой ред днес прелъстява Теодоси. Индивидуалната вина се отменя, защото физическото привличане се откъсва от духовното, чувственото от интелектуалното, еротичното от моралното. Съвместният живот се обявява от един от брачните партньори за приключил, но другият от тях желае той да продължи. При краткото обсъждане на материалната ситуация, която би настъпила като последица от евентуалния троен развод, психологическите, но още повече имуществените проблеми са толкова сериозни, че при нито една от двойките те не водят до оптимистичен поглед към започването на нов живот.